

”Vill stötta Kubas läkare”

Eva Björklund

Läkarförbundet har inlett kontakt med en oberoende läkarorganisation på Kuba

Nu ska förbundet söka bidrag från Union to union för att stärka fackliga och mänskliga rättigheter i landet.

Det är rubriken på en artikel i Lakartidningen.se 2017-02-16. Heidi Stensmyren, ordförande i Läkarförbundet, berättar för Maj-Lis Koivisto att hon har besökt Kuba för att etablera kontakt med kubanska läkare för att söka SIDA-pengar för ett samarbetsprojekt: – Det är inget sådant klassiskt projekt som att åka och gräva brunnar i Afrika, utan det handlar om att utbyta information med läkarna och ge dem stöd, vara med och förmedla läkarnas röst och stötta dem i deras arbete.

– Vi var väldigt tydliga med att vi är en oberoende organisation och att vi behöver få kontakt med en motsvarande oberoende organisation där.

Artikelförfattaren konstaterar vägledande: På Kuba finns inga oberoende fackföreningar. Stensmyren svarar att hon tänker sig att hon ”genom att etablera ett samarbete med den professionella organisationen kan de stärkas i sina möjligheter och rättigheter att organisera sig.”

Hon tänker sig också kunna underlätta för dem att få kontakt med omvärlden och att delta i det internationella arbetet.

Uppenbarligen har hon ingen aning om att kubanska läkare antagligen har mer kontakt med och har arbetat mer i omvärlden än de flesta svenskar, men med den omvärld som inte räknas, dvs den fattiga, inte den enda som tycks ingå i begreppet omvärld här i Sverige, där det enbart avser EU och USA.

Artikelförfattaren visar igen sin betingade förställningsvärld: ”Var det farligt för dem ni pratade med att

träffa er? Och Stensmyren svarar som sig bör att det är viktigt att inte vara naiv i kontakterna med diktaturer.

Hon konstaterar dock helt riktigt att ”omvärlden känner inte till hur läkarna har det på Kuba”. Just det, hennes omvärld, Sverige, EU, USA har ingen aning. Hon konstaterar ”att även om tillgängligheten är hög är sjukvården underfinansierad och de saknar läkemedel och medicinsk teknik.”

Med sina skyggglappar verkar hon inte ha fattat något under sitt korta besök i landet. Har ingen aning om att Kuba är utsatt för en grym och brottslig blockad som hindrar dem från tillgång till läkemedel och medicinsk teknik. Hon ska ”stärka kubanska läkarnas mänskliga rättigheter och demokratin, det svenska biståndets ”mälländerna är ju sådana som saknar det.” Stensmyren hoppas att efter Castros död ska det bli ändring på den saken i Kuba, att hon ska kunna bidra till öppenhet och demokrati, hon ”har ju en viss tyngd genom att hon är ordförande i Läkarförbundet och ledamot i WMA:s styrelse (World Medical Association).

Alltså, hur blindögd får man vara i elfenbensornet?

” Det är inte regimen vi har kontakt med. Kuba är ett land som saknar demokrati och mänskliga rättigheter”, säger Stensmyren och att huvuduppgiften är att ”arbeta även för goda arbetsvillkor, demokrati, en rättvis fördelning av resurser och hållbar utveckling”, en mycket bra målsättning som det skulle vara bra att uppnå även här i Sverige.